

KÚRIA

Bfv.I.68/2018/9. szám

A Kúria Budapesten, a 2018. év május hó 7. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban volt büntetőügyben az **I. rendű terhelt** által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Keszthelyi Járásbíróság 2.B.127/2013/392. számú és a Zalaegerszegi Törvényszék Bf.239/2016/29. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítványozó, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Keszthelyi Járásbíróság a 2016. február 3. napján kihirdetett 2.B.127/2013/392. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki 15 rendbeli társtettesként elkövetett lopás büntettében [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), c), d) pontok, (6) bekezdés b) pont], 4 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás büntettében [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), c), d) pontok, (6) bekezdés b) pont], melyből 2 rendbeli kísérlet, 12 rendbeli társtettesként elkövetett lopás büntettében [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), c), d) pontok, (5) bekezdés b) pont], 3 rendbeli lopás büntettében [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), c), d) pontok, (5) bekezdés b) pont], 8 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás büntettében [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), c), d) pontok, (5) bekezdés b) pont], 2 rendbeli lopás büntettében [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), c) pontok, (5) bekezdés b) pont], 11 rendbeli társtettesként elkövetett lopás büntettében [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), c), d) pontok, (4) bekezdés b/1. pont], 5 rendbeli lopás büntettében [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), c), d) pontok,

(4) bekezdés b/1. pont], melyből 1 rendbeli kísérlet, 7 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás büntettében [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), c), d) pontok, (4) bekezdés b/1. pont], 4 rendbeli lopás büntettében [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), c) pontok, (4) bekezdés b/1. pont], melyből 1 rendbeli társtettesként elkövetett, 6 rendbeli lopás vétségében [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), c), d) pontok], melyből 2 rendbeli társtettesként és 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett, 3 rendbeli lopás vétségében [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), c), f) pontok], melyből 1 rendbeli társtettesként és 1 rendbeli bűnsegédként elkövetett, 93 rendbeli közokirattal visszaélés vétségében [1978. évi IV. törvény 277. § (1) bekezdés], melyből 82 rendbeli társtettesként és 10 rendbeli bűnsegédként elkövetett, 57 rendbeli készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében [1978. évi IV. törvény 313/C. § (7) bekezdés a) pont], melyből 41 rendbeli társtettesként és 9 rendbeli bűnsegédként elkövetett, 6 rendbeli készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntettében [1978. évi IV. törvény 313/C. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a), b) pont, (3) bekezdés b) pont], 3 rendbeli készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntettében [1978. évi IV. törvény 313/C. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a), b) pont, (4) bekezdés b) pont], 1 rendbeli társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntettében [1978. évi IV. törvény 175. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont], 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntettében [1978. évi IV. törvény 326. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont], amely részben bűnsegédként elkövetett.

Ezért mint többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül hét év hat hónap szabadságvesztésre és nyolc év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani és abból a terhelte feltételes szabadságra nem bocsátható, továbbá a terhelttel szemben 7.136.804 forint vagyonelkobzást rendelt el. Emellett megszüntette a Keszthelyi Városi Bíróság 2007. március 7. napján kelt - a Zala Megyei Bíróság Bf.290/2007/4. számú ítélete folytán 2007. szeptember 7. napján jogerőre emelkedett 2.B.222/2006/37. számú ítéletével kiszabott három év szabadságvesztésből engedélyezett feltételes szabadságot és elrendelte a Zala Megyei Bíróság 2008. november 18. napján kelt és a Győri Ítéltábla Bf.32/2009/30. számú ítélete folytán 2010. február 9. napján jogerőre emelkedett 3.B.39/2007/45. számú ítéletével kiszabott egy év börtön végrehajtását. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

A fellebbezések folytán másodfokon eljáró Zalaegerszegi Törvényszék a 2016. szeptember 23. napján meghozott Bf.239/2016/29. számú ítéletével megváltoztatva az I. rendű terhelte terhére megállapított

és 6 rendbeli társtettesként elkövetett lopás büntetteként értékelt cselekmény kapcsán az 1978. évi IV. törvény 316. § (2) bekezdés b) pont szerinti minősítést mellőzte, megállapította, hogy a tényállás 46., a 25., 2. és a 36. pontjában írt bűncselekmények kísérleti szakban maradtak, a 13. és a 14/a. tényállási pontokban írt bűncselekményeket a terhelt társtettesként követte el, a terhére megállapított, folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntettének részben bűnsegédi elkövetéskénti feltüntetését mellőzte, a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött idő tartamát pontosította, egyebekben az I. rendű terheltre vonatkozóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A jogerős ügydöntő határozatok ellen az I. rendű terhelt a Be. 416. § (1) bekezdés a) és c) pontjában meghatározott okokból felülvizsgálati indítványt terjesztett elő, hivatkozással arra, hogy az eljáró bíróságok a specialitás elvét figyelmen kívül hagyták, emellett bűnösségének megállapítására olyan bűncselekmények esetében is sor került, amelyek büntethetősége elévült, az eljárást indokolatlanul folytatták le a távollétében és a másodfokú tanács elnöke törvényben kizárt bíróként járt el. Emiatt kérte a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését és az eljáró bíróságok új eljárásra utasítását.

A Legfőbb Ügyészség szerint a felülvizsgálati indítvány részben a törvényben kizárt, részben pedig alaptalan. Álláspontja szerint a specialitás elvének megsértése, illetőleg a másodfokú tanács elnökének kizártságára hivatkozás nem alapozza meg az érdemi felülvizsgálatot, míg az egyes bűncselekmények elévülése, illetőleg a terhelt távollétében lefolytatott eljárással kapcsolatos kifogásai alaptalanok (BF.94/2018/1. szám).

A terhelt a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára tett észrevételében arra hivatkozott, hogy vele a gyanúsítást nem közölték, ezért a bűncselekmények elévültek, továbbá az eljárás során nem tartózkodott ismeretlen helyen, a másodfokú eljárás során nem hallgatták meg, egyebekben a felülvizsgálati indítványát fenntartotta.

A felülvizsgálati indítvány részben kizárt, részben alaptalan.

A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 423. § (4) bekezdésében írtaknak megfelelően, a felülvizsgálati indítványban megjelölt okokra figyelemmel bírálta felül, emellett tekintettel volt a Be. 423. § (5) bekezdése alapján, a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában megjelölt és a terhelt által nem hivatkozott, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező esetleges eljárási szabálysértésekre is.

A nemzetközi bűnügyi együttműködésről, illetve az Európai Unió

tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvények rendelkezéseinek megsértése miatt büntető anyagi jogi, illetve eljárási szabálysértésre hivatkozással nincs helye felülvizsgálatnak (EBH 2013.B.4., BH 2010. 87.). A fentiekre tekintettel a „specialitás elvének” megsértése okán az érdemi felülvizsgálat kizárt.

A terhelt felülvizsgálati indítványa egyebekben az alábbiak szerint alaptalan.

A rendelkezésre álló iratok szerint a Keszthelyi Járási Ügyészség 2014. május 19. napján kelt indítványa alapján a külföldön tartózkodó I. rendű terhelttel szemben a Keszthelyi Járásbíróság 2.B.127/2013/159. számon európai elfogató parancsot bocsátott ki és kérte a terhelt kiadatását. A járásbíróság a 2014. szeptember 15. napján kelt 2.B.127/2013/214. számú végzésében a terhelttel szemben a büntetőeljárást elkülönítette, míg a 2.B.232/2014. számú ügyet a 2014. szeptember 15. napján kelt 2.B.232/2014/2. számú végzéssel felfüggesztette. Ez utóbbi végzést a Zalaegerszegi Törvényszék a Bpkf.39/2015/3. számú végzésével hatályon kívül helyezte és felhívta az elsőfokú bíróságot a büntetőügy egyesítésére.

A járásbíróság az eljárást a Be. XXV. Fejezetének megfelelően eljárva a terhelt távollétében folytatta le és hozta meg az első fokú ítéletet.

A másodfokú eljárásban a Zalaegerszegi Törvényszék a Be. 532. § (5) bekezdésére, valamint a Be. 531. § (5) bekezdése szerint - tekintettel arra, hogy a terhelt kiadatása megtörtént - tárgyalást tartott és bizonyítást vett fel; I. rendű terhelt tárgyaláson vallomást tett, amit a törvényszék a büntetőeljárási szabályok maradéktalan betartásával rögzített, így az első fokú ítéletet már annak ismeretében bírálta felül.

Ezért az a terhelti hivatkozás, hogy ismert helyen tartózkodott, de ennek ellenére az eljárás a távollétében folyt, az elsőfokú eljárás kapcsán alaptalan.

A Keszthelyi Járási Ügyészség B.1917/2010/205. számú vádiratát a Keszthelyi Járásbíróságra 2013. április 8. napján nyújtotta be, a Zalaegerszegi Törvényszék 2016. szeptember 26. napján hirdette ki a másodfokú határozatot.

A Be. - a megtámadott határozatok jogerőre emelkedését követően hatályba lépett módosítás szerinti - 21. § (3) bekezdés a) pontja szerint a vádemelést követően a bíróság további eljárásából ki van zárva, aki az ügyben a vádemelés előtt nyomozási bíróként, majd nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés tárgyában eljár. Azonban a Be. 606/B. § (1) bekezdés b) pontja szerint a törvényszék másodfokú tanácsának tagjaként a Be. 215. § (3) bekezdése alapján

eljáró bíró csak a 2016. november 30. napja után indult ügyben minősül kizártnak.

Ezért a Be. 21. § (3) bekezdés a) pontja szerinti kizárási ok a jelen ügyben nem, hanem csak a 2016. november 30-a után indult büntetőeljárások esetében alkalmazandó. Így a másodfokú tanács elnökének kizárására való hivatkozás nem foghatott helyt.

A Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja alapján a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a bíróság határozatának meghozatalára a Be. 373. § (1) bekezdés I. b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor. Ennek megfelelően a Be. 373. § (1) bekezdés I. a) pontjára figyelemmel felülvizsgálati ok, ha a vád tárgyává tett bűncselekmény miatt az elkövető büntethetősége elévült.

I. rendű terhelttel szemben a bíróságok a Keszthelyi Járási Ügyészség B.1917/2010/205. számú és a Keszthelyi Járásbírósághoz 2013. április 8. napján benyújtott vádirata alapján jártak el. Erre tekintettel az elévülés esetleges bekövetkezése azon cselekmények kapcsán merülhet fel, amelyek büntetési tétele három évig terjedő szabadságvesztés és amelyeket a terhelt 2010. április 8. előtt követett el, mivel az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény 33. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a büntethetőség elévülése a büntetési tétel felső határának megfelelő idő, de legalább három év.

Ahogy arra a Legfőbb Ügyészség helytállóan hivatkozott, a vizsgálat körébe a 2., 3., 4., 5/a), 5/b), és 7. tényállási pontok esnek.

A 2. tényállási pont szerinti cselekmény elkövetési ideje 2009. december 26. napja, a 3. tényállási pont szerinti cselekmény elkövetési ideje 2010. január 21. napja, a 4. tényállási pont elkövetési ideje 2010. március 15. napja, az 5/a, 5/b) tényállási pontok szerinti cselekmény elkövetési ideje 2010. március 18-19. napja, a 7. tényállási pont szerinti cselekmény elkövetési ideje - pontosabban meg nem határozható - 2010. év.

A terhelt gyanúsítottkénti kihallgatására e cselekményeket érintően 2011. május 12. és 2012. október 24. napja között került sor (nyomozati iratok 19/445-615. oldal). Azaz a bűncselekmények elkövetésétől a gyanúsított ki hallgatásig három év nem telt el; az elévülés a nyomozó hatóság terhelt ellen foganatosított eljárási cselekménye, majd a 2013. április 8. napján történt vádemelés és a bíróság ezt követő eljárási cselekményei - a tárgyalások, határozat-hozatalok - folytán minden alkalommal félbeszakadt, így a hivatkozott tényállási pontokban írt cselekmények büntethetőségének elévülése nem következett be.

A Kúria olyan egyéb eljárási szabálysértést sem észlelt, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése alapján köteles, és amelyre az indítványozó nem hivatkozott.

Mindezekre tekintettel a Kúria a részben kizárt, részben alaptalan felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt és a megtámadott határozatokat Bognár László I. rendű terhelt tekintetében a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. § (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos tájékoztatás a Be. 418. § (3) bekezdés és a Be. 421. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy ez utóbbi esetben a Kúria a felülvizsgálati indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2018. május 7.

Dr. Mészár Róza s. k. a tanács elnöke, Dr. Domonyai Alexa s. k. előadó bíró, Dr. Soós László s. k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Mátyás Gyöngyi
bíróság ügyintéző